

Udskriftsdato: 27. december 2025

KEN nr 9741 af 27/04/2016 (Gældende)

Ligebehandlingsnævnets afgørelse om etnisk oprindelse, hudfarve og race - øvrige - ej medhold

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: 2015-6811-28104

Ligebehandlingsnævnets afgørelse om etnisk oprindelse, hudfarve og race - øvrige - ej medhold

J. nr. 2015-6811-28104

Klager, der er af anden etnisk herkomst end dansk, og indklagede korresponderede over mails vedrørende klagers ønske om at transportere sin hest på en færgerute.

Klager havde henvendt sig telefonisk på svensk og i korrespondancen på engelsk. Klager havde ønske om adgang til hesten under overfarten. Indklagede oplyste, at det af sikkerhedsmæssige årsager ikke var muligt at få adgang til det lukkede skibsdæk under overfarten. Ligebehandlingsnævnet vurderede, at klager ikke havde påvist faktiske omstændigheder, der giver anledning til at formode, at der er udøvet forskelsbehandling. Der var ikke noget i klagers og indklagedes korrespondance, der relaterer sig til klagers etniske oprindelse.

Klager fik derfor ikke medhold.

Klagen drejer sig om påstået forskelsbehandling på grund af etnisk oprindelse i forbindelse med indklagedes håndtering af klagers ønske om at transportere sin hest til søs.

Ligebehandlingsnævnets afgørelse

Indklagede har ikke handlet i strid med lov om etnisk ligebehandling i forbindelse med håndtering af klagers ønske om at transportere sin hest til søs.

Sagsfremstilling

Klager skrev den 1. juni 2015 en e-mail til indklagede efter to telefon-samtaler og bookning af en færgebillet.

Klager oplyste heri, hvilken dato hun ønskede at sejle, og hvilken afgang på denne dag hun højst sandsynligt ønskede at benytte. Klager ville ankomme med en 6 meter lang minitruck med hesten. Klager havde købt en "flexbillet" i tilfælde af, at der var en periode med vind i løbet af dagen.

Klager efterspurgte, om det var muligt at undgå lang ventetid i solen under ombordkørsel. Derudover oplyste klager, at det ville være nødvendigt med korte besøg på bildækket cirka hver 30. til 45. minut for at tilse hesten. Klager spurgte, om dette kunne arrangeres.

Klager oplyste bookingnummeret, og at hun på billetten havde registreret hesten som en handicappet passager.

Indklagede besvarede klagers mail den 4. juni 2015. Indklagede oplyste, at kaptajnen havde været spurgt, om han kunne give klager adgang til hesten under sejladsen. Dette var desværre ikke muligt af hensyn til sikkerhedsmæssige krav.

Indklagede oplyste, at klager ikke havde købt en "flexbillet" men en "economy extra". Med denne billettype kunne der være ventetid, hvis klager ikke nåede den bookedede afgang. Denne billettype giver adgang til første ledige færge og ikke til den første færge, der tjekkes ind på.

Samme dag skrev klager til indklagede og spurgte, hvilke muligheder hun havde for at transportere sin hest på ruten den ønskede dag. Klager var villig til at ændre typen af den bookedede billet eller betale mere.

Klager oplyste, at hun ønskede at blive sparet for en lang ventetid i solen før ombordstigning. Dette ville kunne imødekommes ved at få tilladelse til at ankomme så tæt på afgangstidspunktet som muligt, og måske have et telefonnummer hun kunne ringe til i tilfælde af, at de ikke kunne nå det og blive tjekket ind på anden måde. Alternativt kunne klager tjekke ind og parkere et stille sted i skyggen og komme ombord senere.

Klager oplyste, at hvis hesten bliver panisk, er sikkerheden i fare, hvis hun ikke har adgang. Der er tale om en hest på 850 kilo, som kan vælte en lille truck, hvis den vil.

Klager stillede herefter en række spørgsmål til indklagede, herunder om indklagede tidligere havde transporteret en hest, om bildækket overvåges, og om der kunne være mere plads omkring bilen.

Indklagede besvarede klagers mail samme dag. Indklagede oplyste, at de havde undersøgt forskellige muligheder i forbindelse med indtjekning. Indklagede oplyste, at svaret fortsat var, at klager ikke ville kunne få adgang til hesten under sejlturen. Der blev udvist forståelse overfor behovet for at vide, at hesten havde det godt under rejsen. På baggrund af sikkerhedsmæssige krav må indklagede ikke give klager adgang til bildækket.

Indklagede oplyste, at de ofte transporterer heste, og at personalet er bekendt med at håndtere trailere.

Indklagede oplyste også, at når de ikke kunne imødekomme den ønskede service, ville de refundere billetten, hvis klager ønskede at rejse på anden måde.

Klager skrev herefter en mail til indklagede den 5. juni 2015, hvori klager stillede indklagede en række spørgsmål. Klager spurgte, om der var personale på bildækket under sejlturen samt om der var andre, der kunne se til hesten og gives en nøgle til bilen. Klager spurgte, hvilken slags træning personalet gennemfører for at få adgang til bildækket, og om klager kunne gennemføre en sådan træning i de to måneder, der var til turen. Klager spurgte også, om hun kunne give personalet en måde at håndtere det på, hvis der skulle opstå en usædvanlig situation.

Klager oplyste, at hun ønskede at monitorere hesten og give personalet besked, hvis hun så, at hesten havde brug for hjælp.

Klager oplyste, at hun var villig til at betale ekstra for en dyrevenlig procedure i forbindelse med check-in og ombordstigning. Dette kunne for eksempel være et telefonnummer til havnen i tilfælde af, at klager ankom tidligt eller sent for at udskyde turen til den næste færge. Klager efterspurgte en løsning, hvor hun kunne undgå kø.

Indklagede besvarede klagers mail den 8. juni 2015. Indklagede oplyste, at der ikke er personale på bildækket under sejladser af sikkerhedsmæssige årsager. Der er strenge regler, og ingen har adgang til bildækket under sejladser. Dørene lukker, når færgen afgår og åbner først igen, når færgen når havnen.

Indklagede oplyste, at der rejser heste med deres færger hver dag, og de oplever ingen problemer, hvis hesten er vant til at blive transporteret.

Indklagede oplyste også, at der ikke er nogen billetter uden kø. Den mest fleksible billet er en "flexbillet". Med denne billet skal man tjekke ind senest ti minutter før afgang. Hvis man ankommer før eller efter den bookede afgang, er man garanteret plads på den første færge, man tjekker ind til.

Indklagede oplyste, at de ville refundere prisen for billetten.

Klager skrev herefter til indklagede. Klager oplyste, at hun havde spurgt på flere facebooksider i Sverige vedrørende heste. Klager var her forsikret om, at der tidligere under sejladser var givet adgang til heste på flere af indklagedes ruter, herunder var der få uger forinden givet adgang på den rute, klager ønskede at benytte. Andre havde skrevet, at personalet regelmæssigt havde afleveret til dem om hestens status under sejladser. Klager kan oplyse om navne på disse personer.

Klager oplyste, at ansatte hos indklagede havde oplyst til klager, at det ikke var noget problem. Nogle heste transporteres angiveligt under konstant supervision, hvis deres helbred, alder, sikkerhed eller værdi tilsiger det. Klager kan oplyse om navne på personer, der arbejder på færger, som kan erklære, at dette er almindelig praksis baseret på sikkerhedsmæssige hensyn. Heste i trailere er farligt gods, der skal holdes øje med.

Klager skrev også til indklagede, at hun er uforstående overfor, hvorfor hun får anden besked. Klager spørger, om det er fordi, hun spurgte inden, eller det anvendte sprog i forbindelse med hendes forespørgsel. Da klager ringede til indklagede, talte hun svensk. Hun blev forsikret om, at alt det hun efterspurgte var muligt, og hun blev opfordret til at købe billetten.

Parternes bemærkninger

Klager gør gældende, at hun er blevet udsat for forskelsbehandling på grund af sin etniske oprindelse.

Klager ønsker, at indklagede har klare regler i forhold til transport af levende dyr ombord eller et klart forbud mod transport. Reglerne skal være de samme uanset kundens navn eller anvendte sprog.

Klager ønsker også, at klager indrømmer og retter deres fejltagelse, undskylder og måske kompenserer herfor.

Inden mailen til indklagede, ringede klager til indklagede to gange. Første gang talte hun svensk. Hun præsenterede sig alene med sit fornavn. Hun blev her oplyst om, at det var muligt at se til hesten på den to timer lange tur og opfordret til at købe billetten. Anden gang klager henvendte sig telefonisk talte hun engelsk. Hun havde forinden købt billetten. En ansat hos indklagede forsikrede klager om, at det fortsat ikke var et problem. Den ansatte bad klager om at sende en bekræftelse på e-mail, hvilket klager gjorde.

Da klager skrev en mail på engelsk, og oplyste om sit fulde navn, oplevede hun at blive afvist. Klager spurgte igen og igen og fik kun nej.

Klager har spurgt på flere hesterelaterede facebooksider i Sverige. Klager blev her forsikret om, at flere personer tidligere har været givet adgang til at transportere deres heste på forskellige af indklagedes ruter, herunder den rute, klager ønskede at benytte. Ingen svenskere har derfor oplevet det samme.

Nogle heste transporteres under konstant supervision, hvis deres helbred, alder, sikkerhed eller værdi tilsiger det. Dette er almindelig praksis på baggrund af sikkerhedsmæssige hensyn. Heste i trailere er potentiel farlig last, som det er nødvendigt at holde øje med. Klagers hest er 25 år gammel.

Klager har herefter booket en færgebillet med et andet selskab via en længere rute. Her fik klager en personlig kontakt til det ansvarlige personale og specifikke instrukser i forhold til, hvordan hun skulle varetage hestens sikkerhed ombord. Klager fik adgang til bildækket hver 45. minut under den 5 timer lange sejlads. Klager stiller spørgsmål ved, om samme lovgivning gælder for de to selskaber. Loven hindrede ikke indklagede i at lave sådanne aftaler med mange andre svenske hesteejere eller med klager, så længe hun talte svensk.

Det er klagers opfattelse, at hun er blevet forskelsbehandlet på grund af sit slaviske efternavn og sprogpræference. Klager taler otte sprog og oplever sig behandlet som en andenklasses borger ved at bruge det sprog, hun føler sig mest tryk ved.

Indklagede gør gældende, at de ikke har udsat klager for forskelsbehandling.

Indklagede har hele tiden skriftligt afvist, at klager kunne få adgang til det lukkede skibsdæk under overfarten. Baggrunden herfor er, at det følger af de internationale regler for sikkerhed til søs (International Convention for the Safety of Life at Sea), også kaldet SOLAS, at der ikke må være passagerer på lukket dæk under overfarterne, med mindre kaptajnen har givet sit udtrykkelige samtykke hertil.

Reglen i SOLAS afsnit II-1, regel 23, omhandler særlige forhold for ro-ro passagerskibe under hovedoverskriften: Stabilitetsoplysninger. Reglen har følgende ordlyd:

"På alle ro-ro passagerskibe skal skibets fører eller den dertil udpegede officer forvisse sig om, at ingen passagerer får adgang til et lukket ro-ro dæk, når skibet er undervejs, uden et udtrykkeligt samtykke fra skibets fører eller den dertil udpegede officer."

SOLAS-reglerne er internationalt vedtagne regler, der er fastsat af IMO, FN's Internationale Maritime Organisation.

Indklagede er forpligtet til at følge SOLAS-reglerne. Dette betyder, at indklagede aldrig på forhånd giver tilladelse til, at personer kan færdes på det lukkede dæk under overfarter.

Det sker imidlertid, at kaptajnerne i enkelte tilfælde giver dispensation, som de også er berettigede til i henhold til reglerne. Sådanne dispensationer gives imidlertid ikke lang tid i forvejen, eftersom en kaptajn altid vil skulle vurdere de konkrete forhold på den givne færge, før han/hun eventuelt vil kunne

dispensere fra reglerne og give tilladelse til færdsel på dækket under overfarten. Om kaptajnen vil give en sådan tilladelse, beror altid 100 % på kaptajnens vurdering, da kaptajnen er øverste myndighed på skibet. Forhold som i den forbindelse vil blive taget i betragtning vil for eksempel være vejrforholdene, antal biler og passagerer på skibet, trafikken i øvrigt med videre. Da disse faktorer ikke kendes før umiddelbart forud for sejladsen, kan kaptajnen ikke på forhånd give tilladelse til færdsel på dækket under overfarten. Såfremt forudsætningerne for overfarten pludseligt ændrer sig, vil en allerede given tilladelse altid kunne trækkes tilbage, for eksempel såfremt vejret bliver dårligere end først antaget.

Det kan derfor ikke udelukkes, at klager på dagen ville kunne have fået lov til at se til sin hest under overfarten, såfremt hun havde spurgt om dette umiddelbart før skibets afgang. Men sådan et tilsagn vil aldrig kunne gives på forhånd.

Klager har således fået et korrekt svar, da klager henvendte sig skriftligt til indklagede. Svaret har intet med klagers navn eller herkomst at gøre, hvilket der heller ikke i øvrigt er noget som helst i korrespondancen, der indikerer. Den skriftlige afvisning af klager var alene begrundet i reglerne om sikkerhed til søs.

Indklagedes kaptajner giver ind imellem dispensation fra reglerne. Sådanne dispensationer gives kun undtagelsesvis, og vil altid være begrundet i de konkrete omstændigheder ved de enkelte sejladses. Og det vil være dispensationer givet på denne baggrund, som ligger til grund for, at visse andre hesteejere har kunnet tilse deres heste under indklagedes overfarter, som anført af klager.

At klager telefonisk har fået at vide, at det ikke ville være noget problem at få adgang til sin hest under overfarten, beklager indklagede. Et sådant svar er i strid med SOLAS-reglerne.

Det beklages, at klager har følt sig forkert behandlet af indklagedes personale. Det har aldrig været intentionen at forskelsbehandle eller i øvrigt gøre overfarten besværlig for klager. Indklagede har imidlertid pligt til at følge de internationale regler på området. Derfor vil standardsvaret til kunderne, som spørger i forvejen, altid være, at der ikke er adgang til de lukkede dæk under overfarterne.

Ligebehandlingsnævnets bemærkninger og konklusion

Det fremgår af lov om etnisk ligebehandling, at ingen må udsætte en anden person for direkte eller indirekte forskelsbehandling på grund af vedkommendes eller en tredjemands race eller etniske oprindelse.

Det er i første omgang den person, der anser sig for krænket, der skal påvise faktiske omstændigheder, som giver anledning til at formode, at der er udøvet direkte eller indirekte forskelsbehandling.

Det er nævnets vurdering, at klager ikke har påvist sådanne omstændigheder.

Der er herved lagt vægt på, at der ikke er noget i klagers og indklagedes korrespondance, der relaterer sig til klagers etniske oprindelse. Der er derfor ikke noget, der tyder på, at indklagede skulle have udsat klager for forskelsbehandling.

Klager får derfor ikke medhold i klagen.

<2015-6811-28104>